

УДК 378 – 057.87(477) (081)

Олена Зінько

Вінницький національний технічний університет,
кандидат історичних наук, доцент (Україна)

Комарніцький О. Б. Студенти-педагоги у модернізації вищої освіти радянської України у 1920-1930-х рр.: монографія/наук. ред. – проф. О. М. Завальнюк. Кам'янець-Подільський: ТОВ «Друкарня «Рута», 2017. – 984с.

Анотація. У статті прорецензована монографія, в якій проаналізовано становище студентів педагогічних навчальних закладів в умовах модернізації вищої освіти радянської України у 1920-1930-х рр.

Ключові слова: радянська Україна, модернізація вищої освіти, педагогічні навчальні заклади.

Монографія Комарніцького О. Б. – є комплексним дослідженням становища студентської молоді педагогічних вишів в умовах модернізації вищої освіти та формування політичної тоталітарної системи радянської України у 1920-1930-х рр. Книга містить вступ, п'ять розділів (15 підрозділів) та додатки.

У вступі автор пояснює, що з проголошенням незалежності України для істориків відкривається перспектива вивчити нові грані проблем політичних і соціальних процесів радянської доби. Тому дослідження життєдіяльності студентства у 1920-1930-х рр. продовжує залишатися актуальним завданням.

Історіографію проблеми автор умовно поділив на групи: 1) праці сучасників подій; 2) радянських істориків 40-80-х рр. ХХ ст.; 3) українських науковців 1990-х рр. – перших десятиліть ХХІ ст.; 4) зарубіжних істориків.

Розділ 1. «Соціальні і політичні вимоги радянської влади до особового складу студентської молоді» містить три підрозділи: 1.1. Порядок формування контингенту майбутніх педагогів; 1.2. «Чистки» як метод поліпшення соціального складу студентів; 1.3. Основні характеристики студентського контингенту педагогічних вишів.

Як зазначає автор, 20-30-ті рр. ХХ ст. характеризувалися утвердженням офіційної односторонності, ліквідацією політичного плюралізму та посиленням ідеологічного контролю за громадянами. Особлива увага приділялась вихованню нового типу учителя як будівника майбутнього соціалістичного суспільства, формуванню робітничо-селянської інтелігенції. Першим кроком для цього стала пролетаризація вишів. Поступити у виш можливо було лише за рознарядкою, а методом поліпшення соціального складу студентів використовували «чистки» контингенту вишів. Відповідальність за перевірку соціального походження молоді було покладено на дирекції, партійні і комсомольські організації інститутів. Це називали «класовою пильністю».

Автором проаналізовано контингенти педагогічних вишів за допомогою потужної бази архівних матеріалів. Основними висновками розділу є доказ того, що проголошення класового принципу формування нової інтелігенції призвело до того,

Наукові записки ВДПУ ім. Коцюбинського

.....
що здібна молодь непролетарського походження залишилася поза межами вишів. Відповідно знизився освітній і загальноосвітній рівень молодих фахівців. Випускники вишів ставали ідеологічними носіями класових принципів та комуністичних морально-етичних норм.

Розділ 2. «Забезпечення якості підготовки учительства в радянській Україні» має підрозділи: 2.1. Студенти і навчальний процес; 2.2. Залучення молоді до науково-дослідної роботи; 2.3. Практична складова у підготовці педагогів. Державна атестація кадрів.

Комарніцький О. Б. звертає увагу на особливості навчальних планів, згідно яких відбувалася підготовка учителя у вишах. Учителю мав нести комуністичні ідеї в учнівське середовище, виховувати відданість радянській ідеології. Пріоритет віддавався суспільно-політичним дисциплінам, які формували світогляд молоді. Значну увагу приділяли в педагогічних закладах навчально-методичній роботі, цикловим комісіям, в яких працювали студенти, спільно з викладачами готували педагогічні методичні конференції, семінари. Студенти також брали участь у покращенні навчально-матеріальної бази педагогічних навчальних закладів. Позитивним моментом, автор вважає процеси українізації 20-х років, вивчення іноземних мов, а негативним трудову діяльність студентської молоді під час навчання, що зменшувало якість навчання.

Частина молоді виявляла інтерес до наукової роботи у складі науково-дослідних кафедр та наукових товариств. Найбільш результативними були краєзнавчі гуртки, результатом роботи яких представляли у вигляді рефератів, доповідей та статей, краєзнавчих лекцій та екскурсій. Популярністю також користувалися літературні, природознавчі, соціально-економічні та стенографічні гуртки. Найкращі науковці отримували рекомендації до вступу в аспірантуру.

Специфічною формою перевірки рівня набутих теоретичних знань була навчальна та виробнича практика. Студенти набували виробничого досвіду у майстернях, лабораторіях, кабінетах, безпосередньо трудилися на промислових підприємствах. Важливою складовою було проходження студентами річного практичного стажування, під час якого вели щоденники своєї роботи. Після стажування їм зараховували цей рік як педстаж та надавали відповідну кваліфікацію. Кращих випускників запрошували на викладацьку роботу.

Розділ III. «Молодь у політичних структурах і самоврядуванні педвишів» містить підрозділи: 3.1. Участь молоді у партійних та комсомольських організаціях; 3.2. Залучення студентів до політико-освітньої роботи; 3.3. Студентське самоврядування. Участь у громадських організаціях. Розділ IV. «Майбутні педагоги в добровільних товариствах і загальноукраїнських кампаніях» має підрозділи: 4.1. Участь у масових «добровільних» товариствах, обов'язкових всеукраїнських кампаніях. Студентська преса; 4.2. Педагогічна молодь у реалізації економічної політики держави. Шефська робота; 4.3. Радянський режим і опозиційність студентів педвишів.

У цих розділах автор дослідив діяльність студентської молоді в роботі партійних, комсомольських та профспілкових організаціях, осередках добровільних товариств, яка була присвячена вихованню молоді у марксистсько-ленінському дусі. Серед пріоритетів були проведення соцзмагання, поширення антирелігійних поглядів. Студентів, які мали антирадянські погляди, позбавляли можливості вчитися в педагогічних навчальних закладах.

Серія: Історія. – 2018. - Вип. 26.

Розділ V. «Соціально-побутове і культурне життя молоді» містить дослідження про: 5.1. Умови для академічної праці і проживання. Примус до роботи у підсобних господарствах; 5.2. Державна допомога студентам. Організація харчування і медична допомога; 5.3. Самодіяльність майбутніх учителів у вирішенні своїх соціальних проблем, організації культурного дозвілля. Комарницький О. Б. зазначає, що однією з найгостріших проблем для студентів було забезпечення їх навчальними приміщеннями та житлом. Більшість гуртожитків не мали власних лазень, пралень, перукарень, майстерень із ремонту одягу. Встановлювалися тижневі норми обробки площ підсобних господарств. На початку 20-х років впровадили оплату за навчання, що погіршувало матеріальне становище студентів. Медичну допомогу отримували в студентських поліклініках. Непоодинокими були випадки пияцтва, проституції, дошлюбних і позашлюбних статевих стосунків, некультурності.

Таким чином, автор робить висновок, що повсякденне життя українських студентів-педагогів 1920-1930-х рр., містить низку корисних уроків для вироблення і проведення ефективної молодіжної політики в сучасній Україні.

Елена Зинько

Вінницький національний технічний університет,
кандидат історичних наук, доцент (Україна)

Зинько О.В. Комарницький О. Б. Студенти-педагоги у модернізації вищого образования советской Украины в 1920-1930-х рр.: монографія/науч. ред. – проф. О. М. Завальнюк. Каменец-Подольский: ТОВ «Типографія «Рута», 2017. – 984с

Аннотація. В статье прорецензирована монография, в которой проанализировано положение студентов педагогических учебных заведений в условиях модернизации образования советской Украины в 1920-1930-х гг.

Ключевые слова: советская Украина, модернизация высшего образования, педагогические учебные заведения.

Olena Zinko

Vinnitsia National Technical University, PhD (History), Associate Professor (Ukraine)

Komarnytsky O. B. Students-teachers in the modernization of higher education of Soviet Ukraine in the 1920-1930's. Monograph / Sciences. Ed. - prof. O. M. Zavalnyuk. Kamenetz-Podilsky: LLC "Printing House" Ruta ", 2017. - 984c.

The article is a peer-reviewed monograph, in which the situation of students of pedagogical educational institutions in the conditions of the modernization of higher education of Soviet Ukraine in the 1920-1930's was analyzed.

Key words: Soviet Ukraine, modernization of higher education, pedagogical educational institutions.

Статтю подано до редколегії 13.02.2018 р.